

[Korsgaard.]

Retning peger i Retning af, at Rigsdagen ikke paa anden Maade vil give Samtykke til et Statslaan end derved, at den selv er til Stede, og altsaa de enkelte Medlemmer selv kan give rent personligt Udtryk for, om de vil gaa med til Statslaan eller ikke. Altsaa: det at udskyde Sagens Afgørelse i 2½ Maaned kunde medføre en Sommersamling. Nu er der altid dem, der mener, at det skal man ikke tilstræbe, og for saa vidt kan vi vel alle være enige om, at der ikke er nogen særlig Grund til just at tilrettelægge Begivenhederne saaledes, at vi skal have en Sommersamling. Men paa den anden Side kan jeg heller ikke mene, at det, at vi skal have en Sommersamling, hvis Varighed i høj Grad afhænger af Ministeriets Forstaaelse af at lade være at fremlægge Ting, som ikke behøver at forhandles her, er en Faktor af nævneværdig økonomisk Betydning, og vi Rigsdagsmænd, som jo dog har som en af vore Opgaver at varetage Landets Interesser, vil formentlig ganske se bort fra den Smule Ulejlighed, det vilde være at komme til en Sommersamling. Denne Ulejlighed kan formentlig ikke i denne Forbindelse komme til at spille nogen Rolle, hvis det kan antages, at vi om 2 Maaneder kan faa en Kurs, som blot er 1 pCt. højere, hvorved der vilde være tjent 600 000 Kr. Jeg vil altsaa for mit Vedkommende antage, at der er ikke ringe Sandsynlighed for, at man burde regne med en saadan forbedret Kurs. Altsaa, jeg maa paa den ene Side hævde, at nogen *Sikkerhed* for, at det bliver bedre om to Maaneder, har vi ganske vist ikke, men paa den anden Side synes jeg, at der er en ikke ringe Sandsynlighed for, at Forholdene kunde pege i den Retning.

Hvordan mit Partis Stilling i sidste Instans vil blive, skal jeg ikke kunne udtale mig om af den meget gode Grund, at jeg ikke ved det; men jeg vil ligesom det ærede Medlem Hr. Hauge henstille, at Sagen bliver gjort til Genstand for Behandling i et Udvalg og da formentlig i Finansudvalget, hvor der jo paa bedre Maade, end ske kan her, hvor det drejer sig om et Forhold som et Statslaan, af Finansministeren kan gives Grunde for, hvorfor han absolut vil have Laanet nu, og hvorfor han ikke vil vente til den Tid, da han maa have Laanet paa Grund af, at Pengene skal betales.

Med disse Bemærkninger skal jeg henstille, at Sagen gøres til Genstand for en meget kortvarig Behandling i et Udvalg.

Zahle: Idet jeg i meget kan henholde mig til, hvad de to foregaaende Talere har

sagt, skal jeg kun sige, at det forekommer mig efter at have overvejet Sagen, at det maatte være bedre at vente nogen Tid med at tage dette indenlandske Laan, indtil det store udenlandske Laan paa 55 Mill. Dollars eller op imod 200 Mill. Kr. bliver tilført vort hjemlige Marked. Allerede den formentlige Sikkerhed for, at der bliver gjort et saa stort Laan i Udlandet, har jo virket paa Obligationsmarkedet, i de senere Dage er Kredittoreningsobligationer gennemgaaende steget ½ pCt. om Dagen. Dette er en meget betydelig Stigning; og skønt der ikke med Sikkerhed kan siges noget om, hvad der vil ske i Fremtiden, er der dog Sandsynlighed for, at nogen yderligere Stigning vil finde Sted i den nærmeste Fremtid, navnlig naar Laanet kommer hjem. Ganske vist skal en stor Del af det store udenlandske Laan anvendes til at betale Gæld med i Udlandet, men der bliver dog en betydelig Kapitalforøgelse herhjemme, naar dette Laan er optaget, og da det Laan, som det indenlandske Laan, vi her behandler, skal anvendes til at betale, først forfalder den 15. Juni d. A., vil der jo være Tid til at vente noget endnu. Jeg kan derfor slutte mig til det Ønske, der er fremsat fra anden Side om en kort Udvalgsbehandling, for at det ved en ganske fortrolig Forhandling i Udvalget kan blive nærmere overvejet sammen med Finansministeren, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt at udskyde Optagelsen af dette indenlandske Laan i nogen Tid med det formentlige Resultat, at man kunde faa en bedre Kurs.

Finansministeren (N. Neergaard): Forhandlingen her har jo vist, som det ikke var mig uventet, at den fine Kurs, som jeg nok tør kalde det, for det udenlandske Laan har paavirket Stemningen noget overfor det i sig selv meget acceptable Tilbud, som vi har modtaget om et indenlandsk Laan. Jeg vover at formode, at hvis dette Lovforslag om et indenlandsk Laan var kommet alene uden at være ledsaget af et Forslag om et udenlandsk Laan paa de Betingelser, her bydes, vilde man uden Betænkelighed have accepteret det, fordi det absolut byder en Overtagelseskurs, som er bedre end nogen, der er opnaaet i de senere Aar, og fordi det i sig selv, efter som Kurserne ligger her i Landet, maa anses for et acceptabelt Tilbud. Naturligvis kan man altid anstille Formodninger om, hvorvidt man vilde være bedre stillet ved at vente til nogle faa Dage før den 15. Juni; der kan jo opstilles Formodninger om baade det ene og det andet. Jeg vil imidlertid advare imod, at